

תת"ע 8985/01/21 - חמד עתאמנה נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 8985-01-21 מדינת ישראל נ' חמד עתאמנה
תיק חיצוני: 14121053467

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	חמד עתאמנה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
החלטה	

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 4.3.21, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה ובהודעה אודות כתובת המבקש.

יצוין, כי המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש (בהיעדרו לאחיו) ביום 17.3.21; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה מ-4 חודשים ממועד המצאת פסק הדין; אך נוכח האמור בתצהיר המבקש אודות הסכסוך עם אחיו, לא אזקוף איחור זה לחובתו של המבקש, ואדון בבקשה לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישור המסירה ת/1 בתיק בית המשפט (כפי שגם צורף לתגובת המשיבה) עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'; ובענייננו, אישור המסירה (ת/1) כולל את שמו של המבקש, כתובתו לרבות ת.ד., כפי האמור בהודעה מטעם ב"כ המבקש, וכן סטטוס המסירה; והמבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל**). "משמעות קבלת עמדת המבקש היא ביטול בפועל של "חזקת המסירה" כל אימת שבעל דין מצהיר - בלי תמיכה ראייתית נוספת - כי החזקה לא התקיימה

בעניינו. (רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)). לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו (עפת (מחוזי חיפה) 27178-02-19 מאהר נ' מדינת ישראל, 21.2.19; עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 נסאר נבואני נ' מדינת ישראל; ועפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל).

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

גם העונש שהושת על המבקש (קנס המקור) הינו סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"א אלול תשפ"א, 19 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.